

еднажъ въ годината и затова се дигали на кракъ тогава и женско и мжжко, и старо и младо. Тръгвали въ тъмни зори всички съ кошнички на ржце, а нали селото било прочуто съ пѣвци (и затова се наричало Ашиклии), — почвали да се надпѣватъ кадънитѣ¹⁾ розоберки отъ една градина, съ кадънитѣ

Беритба на рози.

розоберки отъ друга. Е, това ставало не въ тѣзи нѣколко градини тука, а долу, край Тунджа, че то тамъ сж били асълъ гюловитѣ градини. А нали тамъ имало много водни ели и тополи, които били отрупани съ птичи гнѣзда? Така, щомъ розоберкитѣ почвали да се надпѣватъ, прихващали се отъ пѣснитѣ имъ и птичкитѣ! Прихващали се тѣ отъ хорското пѣене и почвали да се надпреварватъ съ кадънитѣ — розоберки. Тогава ставало едно такъво пѣене, такъво пѣене, щото ечели небесата...

Май съ турче, то наистина говори като по

¹⁾ Девойки.